

ה"ט 59926/02/18 - אופיר מורד בן ארוש נגד טימור גוגילנבזה

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 59926-02-18 בן ארוש נ' גוגילנבזה

לפני	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
המבקש	אופיר מורד בן ארוש
נגד	
המשיב	טימור גוגילנבזה

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 26.2.2018 ודיון במעמד שני הצדדים, התקיים ביום 4.3.2018.

(3) המבקש טוען, בין השאר, כי המשיב שמתגורר בדירה מתחת לדירתו, מאיים עליו ומפחיד אותו, בכלל זה, דפק על דלת דירתו ביום שבת, אף שהוא (המבקש) אדם דתי ושומר שבת. המבקש טוען כי המשיב מקלל, מכה על המעקה בבניין והתנהגות זו מפחידה אותו ואת בני משפחתו. מנגד, מכחיש המשיב את טענות המבקש וטוען כי לאחרונה הוא רכש את דירתו, ואולם מצא כי קיימת בה בעיית רטיבות שמקורהדירת המבקש. המשיב טוען כי פנה למבקש בנושא זה, מספר פעמים, אך ללא כל מענה.

(4) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיון לפניי, לאחר שהתרשמתי מדבריהם, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה - להידחות.

(5) מטיעוני הצדדים בדיון לפניי עולה כי בין הצדדים, שהם שכנים, נוצר חיכוך מילולי, בהזדמנות אחת או יותר, שמקורו טענות המשיב בדבר רטיבות חוזרת בדירתו ואשר מקורה כאמור, דירת המבקש. מטיעוני הצדדים ניתן להבין גם כי דירת המבקש היא שכורה וכי בעל הדירה, ער לטענות המשיב בנושא זה (שורות 18-19, עמוד 3). המבקש העיד כי בהזדמנויות שונות, המשיב קילל אותו, צעק עליו ואף באחד המקרים הוא "הצמיד" אותו לקיר. המשיב אישר בעדותו כי באחת ההזדמנויות הוא צעק על המבקש; לדברי המשיב בדיון: "כן צעקתי עליו. על מי אצעק?, על אלוהים" (שורה 19, עמוד 3) ואולם ביחס לטענה לפיה "הצמיד" את המבקש לקיר, המשיב העיד כי מדובר בשקר.

(6) המבקש לא הוכיח באמצעות תשתית ראייתית משכנעת, זולת עדותו היחידה, קיומה של עילה מכוח החוק. בכלל זה, מטיעוני הצדדים לא התרשמתי כי מדובר במעשים נשנים מצד המשיב כלפי המבקש או מי מבני משפחתו, שיש בהם הטרדה או איום. המבקש הביע את חששו שמא הדבר יגלוש להפעלת אלימות נגדו (שורה 16, עמוד 1). חרף זאת, המבקש לא הביא עדים או ראיות כדי להצביע על טיב ועוצמת ההתנהגות האמורה המיוחסת למשיב.

(7) בכל מקרה, טענות הצדדים שעניינן בעיית הרטיבות, ככל שקיימת, מקומן להתברר במסגרת ההליך המשפטי המתאים, ככל שיינקט כזה. מובהר בהקשר זה, כי אין במסקנות שבהליך זה כדי להשליך על הליך או הליכים אחרים, שננקטו או יינקטו ונוגעים לסכסוך שבין הצדדים.

(8) חרף האמור, אף שהבקשה נדחת, בשים לב להודאת המשיב לפיה באחד ההזדמנויות הוא כן צעק על המבקש, הרי מובהר כי התנהגות זו אינה מקובלת. אי-לכך, על מנת להרגיע את הרוחות ובכדי למנוע הישנות מקרה זה - מובהר כי המשיב מוזהר שלא יפעל בכל דרך מאיימת כלפי המשיב או כלפי מי מבני משפחתו, בכלל זה, מוזהר המשיב מלצעוק או לקלל את המבקש או מי מבני משפחתו, שכן ככל שמעשה זה יחזור על עצמו ותוגש בקשה חדשה לבית המשפט, לא מן הנמנע שניתן יהיה להוציא נגדו צו הרחקה כפי שהתבקש על-ידי המבקש. זאת ועוד, מאחר שהמבקש הגיש נגד המשיב תלונה במשטרת ישראל, אף לא מן הנמנע שתיפתח נגדו חקירת משטרה, על כל המשתמע מכך.

(9) בשולי ההחלטה אעיר כי טוב ינהגו השכנים אם יפתרו מחלוקות שביניהם, ככל שאלו תעלנה בעתיד, ברוח טובה ובכבוד הדדי, כאשר ברי כי אין צד רשאי להטריד או לאיים על הצד האחר.

(10) על יסוד האמור, ובכפוף לאזהרה שבסעיף 8 לעיל - הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - נדחת.

(11) מופנית בזאת שימת לבם של הצדדים לכך כי ניתן להשיג על החלטתי דנן בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.